

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐

อัฐิเป็นพระธาตุได้เร็วได้ช้า

สรุปทองคำน้ำไหลซึมถึงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ทองคำที่หลอมแล้ว ๓๖๒ กิโลกรัม เท่ากับ ๒๙ แท่งๆ ละ ๑๒ กิโลกรัม ทองคำที่ยังไม่ได้หลอม ๑๖ กิโล ๑๘ บาท ๘๗ สตางค์ รวมทองคำที่หลอมแล้วและยังไม่ได้หลอมเป็น ๓๗๘ กิโล ๕๑ บาท ๗๖ สตางค์ ถ้ารวมกับ ๓๗ กิโลกรัมที่มอบไปแล้วนั้นเข้าด้วยกันก็เป็นทองคำ ๔๑๖ กิโล ๑๘ บาท ๘๗ สตางค์ รวมแล้วเรียกว่าเราได้ทองคำ ๑๑ ตันกับ ๔๑๖ กิโล ๑๘ บาท ๘๗ สตางค์ ทองคำเหล่านี้ยังอยู่ข้างนอก ยังไม่ได้หลอมยังไม่ได้เข้า ที่เข้าแล้ว ๑๑ ตันกับ ๓๗ กิโลกรัม อันนี้เศษยังไม่ได้เข้า พยายามเก็บหอมรอมริบมา ควรหลอมก็หลอม

เราพยายามที่สุดที่จะให้สมบัติอันสำคัญๆ เข้าสู่คลังหลวงของเราซึ่งเป็นหัวใจของชาติ จึงต้องพยายามทุกแบบทุกฉบับที่จะให้ได้เข้ามา การนำพี่น้องทั้งหลายในการช่วยชาติคราวนี้ทั้งวัดอุ้มพวกเงินและทองคำเป็นต้น แล้วก็รวมออกไปถึงธรรม ส่วนวัดอุ้มก็มาเล็กๆ น้อยๆ ไปอย่างนั้น ส่วนธรรมนี้กระจายเวลานี้ ธรรมนี้กระจายออกสู่ประเทศไทยและนอกประเทศไทยไปอีก ธรรมเราที่ไปพร้อมกันกับการช่วยชาติประกาศธรรมคำสอนโลกนี้ไปด้วยกันๆ

เวลานี้ดูเหมือนจะออกทั่วโลกไปแล้ว คือกระจายออกไปทางอินเตอร์เน็ต พวกชาวพุทธเราที่อยู่เมืองนอกเมืองนาก็ได้ยินได้ฟังอรรถธรรมอยู่เรื่อยๆ อย่างนี้ละ ธรรมเรานี้ออกกว้างขวางมากนะ ในประเทศไทยเราก็เรียกว่าหมดแล้ว ทางวิทยุที่ออกก็ ๙๘ สถานีทั่วประเทศไทย ค่อยขยายออกไปเรื่อยๆ นี่ละธรรมกระจายออกไปมากกว่าวัดอุ้มที่ว่าช่วยชาติเรามุ่งเอาธรรมเป็นสำคัญ คราวนี้คราวธรรมที่จะได้กระจายออกสู่หัวใจพี่น้องชาวไทยเราทั่วประเทศซึ่งเป็นชาวพุทธ แล้วก็ออกจริงๆ ด้วย ส่วนวัดอุ้มก็ค่อยเบาไปๆ ส่วนธรรมะนี้ไม่เบา ออกเรื่อยๆ

เราได้พยายามทุกวิถีทางที่จะช่วยพี่น้องชาวไทยเรา ทางด้านวัตถุเราก็ช่วยตั้งที่เห็นกันอยู่แล้วนี้ ทองคำก็ได้เข้าสู่คลังหลวงถึง ๑๑ ตันกว่า ๔๐๐ กิโลแล้ว ธรรมะให้เข้าสู่จิตใจของประชาชน วัดอุ้มทั้งหลายที่เข้าไม่มีค่ายิ่งกว่าธรรมเข้าสู่หัวใจนะ ถ้าธรรมเข้าสู่หัวใจจะมีกำลังมากทีเดียว เพราะใจเป็นผู้ผลิตทุกสิ่งทุกอย่าง เลวร้ายที่สุดคือใจ เลิศเลิศที่สุดก็คือใจ แล้วแต่จะได้สิ่งที่เป็นพิษเป็นภัยหรือเป็นคุณเข้าสู่ใจตัวเอง ถ้าเป็นพิษเป็นภัยก็ทำโลกให้พินาศได้ อย่างว่าแต่เจ้าของพินาศ โลกพินาศได้ด้วย ถ้าธรรมเข้าสู่ใจแล้วชุ่มเย็นไปหมด ผู้ใหญ่ผู้น้อย ประเทศใหญ่ประเทศน้อย เหมือนพ่อแม่กับลูก ถ้าธรรมเข้าสู่สถานที่ใด

ธรรมเข้าสู่หัวใจแล้ว โลกที่อยู่ร่วมกัน ประเทศใหญ่ประเทศน้อย เหมือนประเทศใหญ่เป็นพ่อเป็นแม่ ให้ความร่มเย็นแก่ประเทศเล็กประเทศน้อยไปโดยลำดับ ถ้ามีธรรมในใจ ถ้าไม่มีธรรมในใจแล้วประเทศใหญ่ทำอะไรเป็นยักษ์เป็นผีกินบ้านกินเมืองกินโลก กินไปได้หมด นี่เขาเรียกว่าป่าเถื่อน อำนาจป่าเถื่อน พอกินได้กินไป กลืนได้กลืนไปไปหมด นี่ละกิเลสกินไม่พอ กินเท่าไรก็ไม่พอกิเลส ถ้าธรรมนี้พอ ถึงขั้นพอพอ คือพอเป็นขั้นๆ ธรรมท่านมีพอเป็นขั้นๆ เช่นภavana ถึงขั้นสมณะพอ ก้าวเข้าสู่สมาธิ จากสมาธินี้พอ ก้าวเข้าสู่ปัญญา ปัญญาฟาดเสียกิเลสขาดสะบั้นลงไปจากใจหมด โดยสิ้นเชิงแล้วพอหมด นั่น

นี่ละธรรมมีคำว่าพอ อย่างที่เรานำมาพูดเสมอเราพอแล้วเราไม่เอาอะไรในโลกนี้ไม่เอาจริง ๆ ที่ติดต้นอยู่ทุกวันนี้เราไม่ได้ติดต้นเพื่อเรา ติดต้นเพื่อโลกคือเพื่อพี่น้องชาวไทยเรานั้นแหละ เฉพาะอย่างยิ่งเพื่อพี่น้องชาวไทยเรา เราแบตลอดเราไม่เอาอะไรทางดีทางดีไม่มีใครเกินเราละ ขวนขวายหาทุกแบบทุกฉบับทุกแง่ทุกมุมดังที่พูดเมื่อตะกี้ อันนั้นเข้าทางนั้น อันนี้เข้าทางนี้ ก็เพื่อเข้าสู่ส่วนรวมนั่นเอง สำหรับเราเราพอเราไม่เอาอะไร พูดให้ชัดเจน นี่ละการปฏิบัติธรรม เมื่อถึงขั้นพอพอ จะให้เลยกว่านั้นไม่เลย พอ อิ่มเต็มที่แล้ว

อิ่มธรรมไม่เหมือนอิ่มวัตถุสิ่งของต่างๆ เช่นเรารับประทานอาหารตอนเช้านี้อิ่มพอบายมาหิวแล้ว นั่น ธรรมะถ้าได้อิ่ม อิ่มเต็มที่ไม่มีคำว่าหิว อิ่มตลอดเวลา อิ่มพอดิบพอดี อิ่มอย่างเลิศเลอ อิ่มธรรมนี้อิ่มอย่างเลิศเลอด้วย ในหัวใจนี้เลิศเลอ ตั้งแต่ยังไม่ถึงขั้นเลิศเลอมันก็ยิ่งเสกสรรขึ้น เราก็เคยพูดให้บรรดาลูกศิษย์ลูกหาทั้งหลายฟังถึงการดำเนินที่ไปอยู่วัดดอยธรรมเจดีย์ ตอนเช้าเดินจงกรมทางด้านทิศตะวันตกมันมีร่องๆ ยาว จิตตอนนั้นมันสว่างไสวเอาจริง ๆ แล้วว่างไปหมด ทั้งๆ ที่หัวใจนั้นยังไม่ได้ว่างจากกิเลสนะ แต่ใจนี้มันว่างจากสิ่งทั้งหลาย มันปล่อยหมด ว่างไปหมด

ที่นี้ความว่าง ความสว่างไสวภายในหัวใจนั้นสง่างามเอาเหลือประมาณ เราจึงได้รำพึงที่วามันนั้นแหละ เอ้ ทำไมใจเรานี้ถึงได้อัจจรรยเอนักหนานา เจ้าของว่าเจ้าของเราไม่ลืม คือมองไปที่ไหนมันทะลุไปหมด ว่างไปหมดเลย แต่ยังไม่ได้มาดูเจ้าของว่าว่างหรือไม่ว่าง บอกแต่ข้างนอกว่างไปหมด ข้างในไม่ว่างมันยังไม่รู้ มันยังไม่รอบว่าฉันเออะ พอสักเดี๋ยวธรรมะขึ้นแล้ว ท่านกลัวเราจะหลง เราเห็นว่าความว่างของจิตนี้เป็นความอัจฉรรยเลยรำพึงในเจ้าของ ทำไมจิตเรานี้จึงได้อัจจรรยเอนักหนานา มันว่างอะไรนักหนา ว่างหมด ทั้งๆ ที่เหยียบอยู่บนภูเขาคือแผ่นดินก็ทะลุหมดเลย ว่างไปหมด โลกนี้ไม่มีอะไรเหลือ ว่างหมดเลย นั่นเห็นไหมอำนาจของจิต มันว่างในตัวเอง สิ่งเหล่านี้เขาก็มีตามเรื่องของเขา แต่ความว่างนี้มันทับไปหมดเลย ว่างไปหมด

ไม่นานละ สักเดียวธรรมะท่านเดือนขึ้นมา บอกว่าท่านเดือนนั้นแหละเพราะกลัวเราจะหลง พอเราจำฟังอันนี้ เรื่องของจิตที่มันอัศจรรย์ มันสว่างกระจ่างแจ้ง มันว่างไปหมดนี้ยุติลงเท่านั้น สักเดียวขึ้นเป็นเหมือนคนมาบอกเป็นคำๆ ขึ้นภายในหัวอกนี้แหละ ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั่นแหละคือตัวภพ เราไม่รู้ที่สว่างไสว จุดดวงสว่างไสวนั้นเหมือนตะเกียงเจ้าพายุ จิตเหมือนไส้ตะเกียงมันมีอยู่นั้น จุดสว่างนั้นเป็นจุดความสว่างของไส้ตะเกียงนั้นเป็นจุด เราไม่รู้ซิ เมื่อจำฟังหยุดลง ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน ผู้รู้ก็หมายถึงใจที่กำลังสว่างอยู่นั้น นั่นแหละคือตัวภพ นั่นเห็นไหมท่านเดือน ธรรมเดือน เดือนขึ้นมาภายในใจ

เพราะธรรมก็ดี กิเลสก็ดี อยู่ที่ใจ เกิดที่ใจ อันนี้ธรรมเดือนขึ้นมา เรียกว่าธรรมเดือน ธรรมเกิด เดือนขึ้นมา กลัวจะหลงความสว่างของตัวเอง ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน ต่อมาก็คือต่อมแห่งผู้รู้ จุดแห่งผู้รู้นั้นแหละ ที่ว่าสว่างไสว นั่นแหละคือตัวภพ ยังใช้ไม่ได้ความหมายว่าจัน นั่นแหละคือตัวภพ เรายังไม่เข้าใจเลย แยกความสงสัยนี้ไปทางอำเภอบ้านฝื่อ ท่าบ่อ ศรีเชียงใหม่ ไปคนเดียวแหละ ก็มาปลงกันที่วัดดอยธรรมเจดีย์ พอกลับขึ้นมานั้นก็เป็นเดือนพฤษภา เราไปเดือน ๓ จากวัดดอยไป พอถวายเพลิงพ่อแม่ครูจารย์มั่นเสร็จเรียบร้อยแล้วเราก็ขึ้นวัดดอย

พอขึ้นวัดดอย โยมเขามาบอกว่าครบร้อยวันของพ่อแม่ครูจารย์มั่นมรณภาพ ก็เราเคารพสวดขอดเราก็ต้องลงมางานร้อยวัน พอออกจากงานร้อยวัน วัดสุทธาวาสก็ไปหนุนละแบกหามจิตที่ว่ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั่นแหละคือตัวภพ ไปทางอำเภอบ้านฝื่อ ลึกๆ ไปก็ยังไม่ตก กลับมาวัดดอยธรรมเจดีย์อีก เดือนพฤษภากลับมาะ วันปลงตกเราก็ไม่ลืม พุดให้พี่น้องทั้งหลายฟังแล้วว่า วันที่ ๑๕ พฤษภา ๒๕๙๓ นั้นเป็นวันปลงตก ถ้ามีจุดมีต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหน นั่นแหละคือตัวภพ จุดต่อมได้ฟังทลายลงในวันนั้น วันที่ ๑๕ พฤษภา ๒๕๙๓ นั้นละวันจุดต่อมฟัง จุดต่อมแห่งผู้รู้อยู่ที่ไหนนั่นแหละคือตัวภพ ตัวภพอยู่กับผู้รู้ ผู้รู้อยู่ด้วยกันกับวิชาตัวพาให้เกิด พออันนี้ฟังลงไปแล้วก็จำเลย

นี่เราก็เทศน์ให้ท่านทั้งหลายฟัง อวดท่านทั้งหลายหรือเวลานี้ เทศน์แทบเป็นแทบตาย หารธรรมะมาแทบเป็นแทบตาย จะเข้าถึงชั้นสลบไสลก็มีเวลาพึดกับกิเลส ของง่ายเมื่อไร มาพุดนี้เป็นการโกหกพี่น้องทั้งหลายหรือ เราเปิดจำอยู่ตลอดเวลามาตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภา ๒๕๙๓ ตั้งแต่บัดนั้นมาเราไม่เคยได้ยับๆ แยะๆ หรือมียับแยะว่าหือ กิเลสนี้กุนิกว่ามึงม้วนเสียไปตั้งแต่วันนั้น แล้วมึงยังโผล่หน้าขึ้นมาได้หรือ ไม่เคยเห็นหน้า หน้าลูกหน้าหลาน หน้าโคตรหน้าแซ่ของกิเลส ไม่เคยเห็นเลย โคตรของมันคืออวิชา อวิชาฟังเท่านั้นโคตรแซ่ของมันฟังไปหมดเลย ตั้งแต่บัดนั้นมา ก็พุดให้พี่

น้องทั้งหลายฟัง ธรรมพระพุทธรเจ้ามีผลหรือไม่มี หรือว่าธรรมนี้หมดกาลหมดสมัย ลึ้น
เขตลึ้นสมัย ทำบุญไม่ได้บุญ ทำบาปไม่ได้บาป สวรรค์ไม่มี นิพพานไม่มี ไปอย่างนั้น
หรือ พิจารณาซิ

ศาสดาองค์เอกเป็นผู้สอนธรรมเหล่านี้ไว้ ทำไมพวกเราตาบอดๆ มาอวดเก่ง
กว่าพระพุทธรเจ้า ลบล้างบาปไม่มี บุญไม่มี นรกสวรรค์ไม่มี มันเก่งขนาดไหนพวกนี้
พวกเทวดา พวกเรากลูกศิษย์ตถาคตมันเหยียบหัวพระพุทธรเจ้าไป คือเหยียบหัวตถาคต
ด้วยความโง่เง่าเต่าตุ่น ความมีตบอดของเจ้าของ ผู้รู้ผู้ฉลาดคือจอมปราชญ์ได้แก่
ศาสดาองค์เอกสอนไว้โดยแท้ แล้วทำไมไปลบล้างได้ลงคอ กิเลสพาให้ลบล้าง ตัวเราเองเราไม่
ลบล้างกิเลสมันพาให้ลบล้าง

กิเลสมันต่อต้านนะไม่ใช่ของเล่น มันลบล้างได้หมด บาปบุญ นรกสวรรค์ไม่มี ก็มี
แต่กิเลสไปลบล้าง ธรรมชาติอันนี้มีแต่จอมปราชญ์ที่ท่านแสดงไว้แล้วมาตั้งกับตั้งกลับ
พระพุทธรเจ้าอุบัติขึ้นมาแต่ละพระองค์นั้นละคือจอมปราชญ์อุบัติ อุตัญขึ้นมาที่รื้อฟื้น
ของจริงขึ้นมา อะไรมีๆ หนักเบาเล็กน้อยหยาบละเอียดแคไหนไม่ปฏิเสธ ยอมรับๆ
บาปบุญ นรกสวรรค์ ยอมรับหมด จอมปราชญ์ได้เห็นได้รู้ รื้อฟื้นขึ้นมาสอนพวกเรา
อย่าเหยียบย่ำทำลายนะ จะเป็นการเหยียบย่ำทำลายเจ้าของ ท่านก็สอนอย่างนั้น แต่
มันก็ไม่ทนกิเลสได้ กิเลสพาเหยียบไป เหยียบหัวพระพุทธรเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ไป
โดยว่าบาปบุญ นรกสวรรค์ ไม่มีไป พวกนี้พวกเหยียบหัวพระพุทธรเจ้าพวกเรานี้ของเล่น
เมื่อไร ตีนมันอยู่ต่ำๆ แต่ไปเหยียบหัวพระพุทธรเจ้า มันก็เหยียบหัวเจ้าของนั่นแหละ
เข้าใจไหมละ

ฟังให้ดีฟังเทศน์นะ นี่ปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตายได้มาสอน จวนจะตายเท่าไร
ยิ่งเปิดออกๆ มันจ้อยู่ภายในนี้จะให้ว่ายังไง ตั้งแต่วันที่วานัน วันที่ ๑๕ พฤษภาคม นั้นละ
ที่ว้อออกเต็มขีดเต็มแดน ฟาดดินถล่ม ปรากฏว่านะ ระหว่างกิเลสกับธรรมชาติสะบั้นจาก
กันนี้เหมือนฟาดดินถล่ม คือร่างกายนี้ฟุ้งเลย ร่างกายนี้เหมือนว่ากระเด็นขึ้นข้างบน
อำนาจของกิเลสเวลามันหลุดลอยออกจากใจมันรุนแรงขนาดนั้นนะ เราจึงว่าฟาดดินถล่ม
แต่ฟาดดินจริงๆ ไม่ได้ถล่ม ฟาดดินอันหนึ่งคือ ธาตุดิน ธาตุน้ำ ธาตุลม ธาตุไฟ ธาตุฟ้าก็
อยู่ที่นี้ ธาตุดินอยู่ที่นี้ ระหว่างกิเลสกับธรรมกับจิตขาดจากกันนี้ ขาดสะบั้นลงไปมัน
ฟุ้งของมัน ร่างกายนี้ไหวเลยเทียว นั้นนะเหมือนฟาดดินถล่ม

ตั้งแต่วันนั้นมากิเลสมันเสีย พุดให้ท่านทั้งหลายฟัง ธรรมะพระพุทธรเจ้าสอน
หลอกลวงโลกหรือ มรรคผลนิพพานมีหรือไม่มี ฟังเอาซินะ สวากขาตธรรมตรัสไว้ชอบ
แล้ว พระพุทธรเจ้าว่าบาปบุญนรกสวรรค์มี แต่มันไม่มีอย่างนี้เรียกว่าพระพุทธรเจ้าโกหก
โลก แต่เราโกหกเรา พระพุทธรเจ้าท่านไม่ได้โกหก เจ้าของนั่นละโกหก ไม่เชื่อธรรม

พระพุทธเจ้า มันโกหกเจ้าของ พวกนี้พวกโกหกเจ้าของ ถ้าว่าจะเดินจงกรมจงไปนี้ เหมือนกับจุงหมาใส่ฝน มันร้องแห้งๆ ถ้าลงบนหมอนแล้วเหมือนไม่ได้หายใจ ตายไม่ฟื้น ต้องตื่นนอนมันถึงจะฟื้น เข้าใจไหมพวกนี้ละ พวกนอนไม่รู้ตื่น นอนในหัวใจ ประมาทก็ประมาทในหัวใจมันไม่มีตื่นนะ ถึงเราตื่นนอนมาอย่างนี้ก็ตาม หัวใจไม่ได้ตื่น จากกิเลสตัณหาขาดสะบั้นไปจากหัวใจนะ พวกกันจำเอา มีเท่านั้นละ จบ

พอจ้งหันเรียบริ้อยก็คงประมาณ ๙ โมงครึ่งเราก็จะออกเดินทาง ประมาณเฉยๆ พร้อมเมื่อไรก็ออกเมื่อนั้น แต่คงไม่ต่ำกว่า ๙ โมงครึ่งขึ้นไป จะให้เร็วกว่านั้นไม่เร็วละ จะไปงานเจ้าคุณเขียน เจ้าคุณเขียนเปรียญ ๙ ประโยค ท่านอยู่บ้านโพน ท่านมรณภาพไปแล้วอัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ ถ้าลงอัฐิกลายเป็นพระธาตุแล้วนั้นคือพระอรหันต์ ในสมัยปัจจุบัน สมัยปัจจุบันกับครั้งพุทธกาลเป็นอันเดียวกัน ไม่มีกาลสถานที่เวล่ำเวลา มาทำลายความจริงนี้ได้

ท่านเจ้าคุณเขียนเวลาท่านมรณภาพไปแล้ว อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ แต่ก่อนเราก็ไม่รู้ เราเพิ่งมาพิจารณาแล้วถามย้อนหลัง แต่ก่อนก็เห็นท่านเอาพระของท่าน ลูกศิษย์ของท่านในวัด ส่งมาหาเรามาฝากเรา บางทีท่านเขียนจดหมายฝากมาพร้อม ให้พระมาอยู่ในวัดนี้ มาศึกษาพอสมควรแล้วท่านเอาองค์นี้กลับไปแล้วท่านเอาองค์ใหม่มาเรื่อยๆ ท่านเจ้าคุณเขียนนี่ละ ติดต่อเราอย่างลับๆ เงียบๆ อย่างนั้น บางทีท่านส่งพระมาแล้วท่านจดหมายฝากมาพร้อม บางทีท่านก็ส่งมาเฉยๆ อยู่พอสมควรแล้วท่านเอาพระนี้กลับคืน แล้วองค์ใหม่มา องค์นี้กลับคืนองค์ใหม่มาเรื่อยๆ กับเรา คือติดต่อกับเราอยู่อย่างลับๆ อย่างนั้นละ

ทีนี้เวลาท่านมรณภาพแล้วเราจึงถามย้อนหลังว่า ท่านเป็นยังงัยอัฐิของท่านจึงกลายเป็นพระธาตุ โอ๊ย เทปของท่านอาจารย์นี่ก็ฉเด็ดๆ เผ็ดๆ ร้อนๆ อยู่กับท่านทั้งหมดเลย พอตกลงกลางคืนมานี้ท่านจะอยู่องค์เดียวเงียบๆ ว้างนั้นนะ ท่านจะฟังแต่เทปท่านอาจารย์ อ้อดๆ อยู่องค์เดียว คนเดียวตลอดมา นั่นละคือท่านปฏิบัติเงียบๆ เข้าใจไหมละ สุดท้ายเทปของเราที่เทศน์เด็ดๆ เผ็ดๆ ร้อนๆ อยู่ทั้งหมดนะ เพราะฉะนั้นท่านถึงได้ส่งพระท่านมาเรื่อยๆ ส่งมาแล้วเสร็จแล้วเอากลับไปแล้วส่งองค์ใหม่มาเรื่อยๆ อย่างลับๆ นะ เราก็ไม่ได้คิด

ตอนที่อัฐิท่านกลายเป็นพระธาตุเราจึงถามย้อนหลัง เปิดขึ้นมาหมด ที่ไหนได้ เทปเราอยู่ในกุฏิท่านกองพะเนิน ท่านฟังคนเดียวกลางคืนเงียบๆ อยู่ตลอดเวลา นั่นละท่านปฏิบัติเงียบๆ ท่านรู้เงียบๆ เห็นไหม เวลาอัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุเปิดแล้วนะที่นี้ นั่นคือพระอรหันต์ว่างั้นเลย นี่อัฐิของท่านกลายเป็นพระธาตุ ท่านเจ้าคุณเขียนเปรียญ ๙ ประโยค ท่านเรียบริ้อยมาก เป็นเพื่อนกัน เกิดปีเดียวกัน เรียนหนังสือก็เรา

หยุดแล้วท่านเอาเสียจน ๙ ประโยค เวลาปฏิบัติท่านก็เอาเสียเป็นยังไงล่ะ อธิกกลายเป็น พระธาตุ ก็เรียกว่าเป็นพระอรหันต์แล้วนั้น แน่นอนไม่สงสัย ถ้าลงอธิกกลายเป็นพระธาตุ แล้วตีตรา ไม่ได้เชื่อใครเลย เชื่ออันนี้เท่านั้น อันนี้ก็บอกรหัสเป็นอันเดียวกัน

คืออธิกของเรากระดูกของเราตายต่างกันนะ วันนี้จะแจ้งอันนี้ให้ท่านทั้งหลายฟัง เสียก่อน คือของปุณฺณคนธรรมดาตายแล้วกระดูกเป็นกระดูกตลอดไปเลย จากนั้น กลายเป็นดินไปเลย ส่วนอธิกของพระอรหันต์นี้ พอท่านตายแล้วอธิกของท่านกลายเป็น พระธาตุเพราะอะไร เพราะจิตของท่านครอบอยู่ในร่างกาย พอจิตบริสุทธิ์แล้วเท่านั้น จิตดวงที่บริสุทธิ์นี้จะฟอกธาตุชั้นขึ้นไปโดยหลักธรรมชาติ ไม่มีใครบังคับบัญชา ความ บริสุทธิ์ของจิตนี้เป็นความสะอาดสุดยอด แล้วมันจะชักฟอกร่างกายซึ่งเป็นของหยาบๆ ให้กลายเป็นร่างกายหรือว่าธาตุชั้นอันละเอียดลงไปๆ จนกลายเป็นพระธาตุได้ คือจิต ที่บริสุทธิ์นั้นจะชักฟอกธาตุชั้น ให้พากันเข้าใจเสีย ชักฟอกอยู่ในตัว

ยิ่งเข้าภavanaเท่าไรชักฟอกร้อยเปอร์เซ็นต์ ความบริสุทธิ์ของจิตกระจายออกไป ชักฟอกไปๆ สุดท้ายที่ว่ากระดูกนั้นเป็นส่วนหยาบมันกลายเป็นส่วนละเอียดเป็นพระ ธาตุได้ เข้าใจหรือ เพราะได้รับการชักฟอกจากจิตที่บริสุทธิ์อยู่ตลอดเวลา อันนี้เอา ความจริงมาพูดให้พี่น้องทั้งหลายฟัง คืออำนาจของจิตที่บริสุทธิ์ครองร่างอยู่ จิตที่ครอง ร่างเป็นจิตที่บริสุทธิ์ครองร่าง จิตที่บริสุทธิ์นี้จะชักฟอกร่างกายที่เป็นส่วนหยาบให้ กลายเป็นกายที่ละเอียดเข้าไปๆ จากนั้นพอเจ้าของตายไปก็เป็นพระธาตุไปเลย เพราะ จิตนี้ชักฟอก จิตบริสุทธิ์นี้ชักฟอกเป็นหลักธรรมชาติ ยิ่งเข้าภavanaด้วยแล้วชักฟอกร้อย เปอร์เซ็นต์ ชักฟอกร่างกายให้เป็นส่วนละเอียดเข้าไปๆ เพราะฉะนั้นจึงกลายเป็นพระ ธาตุได้

จิตปุณฺณเราจิตเศร้าหมอง ร่างกายก็เป็นธรรมดาไปเสียเศร้าหมองตามเดิม ถ้า เป็นจิตที่บริสุทธิ์แล้วก็ชักฟอกเรื่อย อันนี้ก็ยังมีอีกเป็นชั้นๆ นะ ชั้นหนึ่งถ้าจิตของท่านที่ บำเพ็ญถึงขั้นบริสุทธิ์แล้วนี้ แต่พอถึงแล้วท่านก็นิพพานไปเสีย อย่างนี้ก็นานหน่อย จะ กลายเป็นพระธาตุช้าว่านั่นเถอะ ถ้าจิตท่านบำเพ็ญมาโดยลำดับลำดับมา ละเอียตมาๆ ถึง ขั้นบริสุทธิ์ แม้ท่านจะนิพพานไปไม่นานอธิกก็กลายเป็นพระธาตุได้รวดเร็วเหมือนกัน ยิ่ง จิตของท่านครองธาตุครองชั้นอยู่นานๆ ด้วยความบริสุทธิ์ของจิตนั้น พอท่านนิพพาน ไปแล้วจะกลายเป็นพระธาตุเร็ว ต่างกันอย่างนี้

คือเป็นแต่ช้าหรือเร็ว เนื่องจากจิตดวงที่บริสุทธิ์แล้วครองชั้นอยู่นานหรือไม่ นาน ถ้านานก็เป็นพระธาตุได้เร็ว ถ้าไม่นานพอบริสุทธิ์ได้ไม่นานนิพพานไปเสียนี้ อธิกนี้ จะกลายเป็นพระธาตุเข้าไปหน่อย พากันเข้าใจ นี่คือหลักความจริง เพราะจิตที่บริสุทธิ์นี้ จะชักฟอกร่างกายที่เป็นส่วนหยาบๆ นี้ให้กลายเป็นส่วนละเอียดๆ จนเป็นธาตุที่

บริสุทธิ์ไปด้วยกัน เมื่อท่านนิพพานปีอันนี้ก็เป็พระธาตุได้เร็ว เข้าใจแล้วหรือ อย่าง
ผู้เฒ่าแม่แก่นี้พอตายไปแล้วไม่นานนัก ไม่ถึงปีละมั้ง หรือถึงปีก็เป็พระธาตุแล้ว นี่
แกระองชั้นธัมมานัน ตั้งแต่ปี ๒๔๙๕ เราไม่ได้ล้มนะ

๒๔๙๓ จำพรรษาที่หนองผือ ย้อนมาจำพรรษาหนองผือเวลาพ่อแม่ครูจารย์มั่น
มรณภาพแล้ว ๒๔๙๔ ไปห้วยทราย ผู้เฒ่าก็กำลังเพลินอยู่ในภาวนา รู้ันรู้ัน นั้นละที่
เราไปตีสงไปๆ ไม่ฟังเราไล่ลงภูเขาร้องไห้นั้นละ พอกลับลงไปปู้ตัวได้ ภวานานี้
พอจิตมันลงอย่างที่เราสอนนั้น พอออกจากสมาธิก็ไหวเราไปภูเขา เพราะเราไปอยู่ภูเขา
บนตะวันตกทางเขาพัก พอจิตมันลงเต็มที่ตามที่เราสอน แต่ก่อนแกระองบ้ำไปตาม
ทิศทางต่างๆ เทวบุตรเทวดาอินทร์พรหมนี้รู้หมด แต่มันไม่รู้ตัวนี้ชิ ที่นี้เราตีสงเข้า
มาๆ ให้พิจารณาอย่างนี้ๆ เพื่อให้รู้ันนี้ แกระองกับอันนั้นแกระองนั้นจนไม่ฟังเรา เมื่อ
มันตีสงเข้าไปมากๆ แล้วก็ไล่ลงภูเขาร้องไห้ลงไปเลย ลงไปก็ไปตีสงตีสง

เหตุที่ได้สติก็เพราะว่าหมดที่ฟังแล้ว เราก็หวังฟังอาจารย์องค์นี้แหละ แล้วนี้ถูก
ท่านไล่ลงภูเขาแล้วเราจะฟังใคร ว่าเหว่มากทีเดียวเสียใจมาก เรียกว่าร้องไห้ลงมา ลง
มากก็มาระลึกได้ว่า ที่ท่านไล่ลงมาเพราะอะไร นั้นแกระองหาเหตุ ท่านไล่ลงมาเพราะอะไร
เพราะไม่ฟังคำท่าน แนะ ก็ไม่ฟังคำท่านท่านไล่ลงก็ถูกต้องแล้ว ถ้าฟังคำท่านก็ปฏิบัติ
ตามท่านลงดูชิชะ ท่านจะพาลงนรกให้เห็นว่าอันนั้นนะ ถ้าจะลงนรกอเวจีหลุมไหนก็ให้
เห็น ครูบาอาจารย์ขนาดนี้สอนเราให้ลงนรก เราไม่ฟังท่านท่านไล่ลงภูเขาอย่างนี้ใครผิด
ใครถูกเอาไปพิจารณาชิ

เอา ปฏิบัติตามท่าน พอปฏิบัติตามนี้ก็ลงจ้ำ จากนั้นมากก็กราบ นั้นละแกระองไป
ได้เร็วเข้าใจไหม ตั้งแต่ปี ๒๔๙๕ แกระองได้ ๒๔๙๔ เราไป ๒๔๙๕ ก็ผ่าน เป็นเวลาปี
กว่าๆ เพราะหมุนกันในเรื่องอันนี้ภายใน เพราะแกระองแล้วทางจิตเป็นสมาธิแน่น
หนามันคงพอแล้ว แต่เอาไปใช้ภายนอก ไม่เอามาใช้แก้กิเลส ที่นี้ตีเข้ามาเพื่อให้แก้
กิเลส แกระองแกระองแกระองไม่ฟังเสียงเรา ดีไม่ดีจะเป็นอาจารย์สอนเราด้วยซ้ำ นั้นละถูก
ขนาดไล่ลงภูเขา แกระองไห้ลงมา พอได้สติที่ท่านไล่ลงมาเพราะเหตุไร เพราะไม่ปฏิบัติ
ตามท่าน เอ้า ปฏิบัติตามท่านดูชิ พอปฏิบัติตามมันก็เป็นอย่างว่า จ้ำเลย พอออกจาก
สมาธิปีบแล้วกราบไปทางภูเขา เพราะเราอยู่ทางภูเขานั้น พอตอนบ้ายก็ไปละกับลูก
ศิษย์ลูกหายกขบวนกันไป จากนั้นแกระองเร็ว

ที่นี้ยอมรับหมด เรื่องแกระองนั้นรู้ันปลดหมด เพราะเราให้ปลดนานแล้วแกระองยอม
พอมารู้อันนี้มันก็ปลดอันนั้นหมด ที่นี้ก็ฟังแกระองได้รู้เร็ว เข้าใจไหมละ ตั้งแต่ พ.ศ.
๒๔๙๕ รู้ จนกระทั่ง พ.ศ. ๒๕๓๐ เท่าไร มันก็นาน เพราะฉะนั้นอริขของแกระองกลายเป็น
พระธาตุได้เร็ว กลายเป็นพระธาตุได้เร็วอยู่ นี้ก็คือพระอรหันต์องค์หนึ่ง ถ้าครั้ง

พุทธกาลท่านเรียกภิกษุณี หรือว่าอรหันต์ฝ่ายผู้หญิง สาวกสาวิกา ก็เป็นอย่างนั้นละ เอา
ละพูดไปพูดมาเลยหลงทิศหลงทางไป (หลงพ่อเจ้าขา หนูจะเรียนถามนะคะ มี
พระองค์หนึ่ง ฟันหลุดออกมาหนึ่งซี่ มีคนหนึ่งได้รับไป แล้วฟันนั้นเป็นแก้วขึ้นมา ก็
แสดงว่าพระองค์นั้นใจบริสุทธิ์ใช้ไหมเจ้าคะ) อย่ามาถาม ถามอะไร ใครเป็นคนมาแล้ว
แล้วมาถามเราหาอะไร

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*